

ελλος, τὸ οὖν ἔνεκεν αὐτὸν εἰναι, εἰ μὴ γένοιτο, ποντίου τὸν ἔνεκεν φανταστικόν, οὐ γεγνήθει. οὐδὲ, εἰ δινή αὐτὸς πάτερ, οὐτικός ἀφειλόδημος λυπήσῃ· ὅτινι καὶ ταῦτα εἴρηται,

(ερωτ.)

Πολλοῖς ὁ λαμπαδινὸς καὶ τὸν δύναται φέρει·
Μεγάλα δίδωσιν δύτυα ψυχαττά, αὐτὸν ἵνα
Ταῖς συμφοραῖς λαβέων διπλωμέσερας·
καὶ τὸ εὖ τῷ Μελεάρχῳ τῷ Αντιφέντος,
Οὐχὶ ἵνα κτενώσεις θῆρ, ὄπις, ὃ μάρτυρες
Δρεπῆς γέμαστη Μελεάρχῳ τῷρος Ἐλάσσα.

καὶ τὸ εὖ τῷ Αἰγα-

τε τῷ Θεοδέκτου· ὅπιον διορίδης προσείλετο Οὐναρέα, οὐ πιλή, ἀλλὰ θεάτρου ἥπιον ἀκολουθῶν ἐνέρχεται γε τὸν τούτον ἔνεκεν ποιῶσι. ἀλλοις κοινός καὶ τοῖς ἀμφισβητοῦσι, καὶ τοῖς συμβουλεύσοις, ποιητῶν τὰ προτείποντα καὶ διποτέραντα, καὶ ὡνεκέντες καὶ προσφέρονται, καὶ φύλαρχοις ταῦτα γέρεις, αὐτὸν δὲ τὸν ἕταρχον, δεῖται προσφέρειν. οὐδὲ, εἰ διωστόν, καὶ ἔρδιον, καὶ ὀφέλειμον ἢ αὐτῷ, οὐ φίλοις· ἢ βλαβεροῖς ἢ ἔχθροις, καὶ διποτέραντα, οὐ διαταττανταί την παράγματος. καὶ προτείπονταί δὲ εἰς τέτον, καὶ διποτέραντα τούτων καὶ κατηγοροῦσι, καὶ διποτοργωμάτων· εἰς μὴ τὴν διποτερότηταν διποτοργωμάτων· εἰς δὲ τὴν προτερότηταν, κατηγοροῦσιν. οὐδὲ δὲ εἰς διποτέραντα, οὐδεὶς Πατριφίλοις, καὶ οὐ Καλλίπον. ἀλλος, εἰς τὸν δικονομῶτον μὴ γένεται, ἀπίστων δὲ, ὅπιον αὐτὸν ἔδεξεν, εἰ μὴ ιδίων, οὐδὲ τοιούτοις μέλλοντον γε τὰ δύντα, η ταῖς εἰκότα παντομίμωντιν εἰς εὖ ἀπίστων, καὶ μη εἰκός, ἀλληδεῖς αὐτὸν. εἰ γε τὸ εἰκός καὶ παντούν, δοκεῖ αὐτῶν οὐδὲ οὐδὲ Ανδροκλῆς ἔλεγεν ὁ Πίτερος κατηγορεῖν τὸν θόμον, εἰπεῖν ἐδορύζεται αὐτὸς εἰπόντος, δέοντας οἱ νόμοι νόμου τὸν διορθωσοντος. καὶ γε οἱ ἔχθρες ἀλλοις· κατεῖται εἰκός, οὐδὲ πτερωτὸν εἰς ἀληματεφούροις δεῖδηται αὐτὸς, καὶ τὰ σέμφυλα ἐλαῖον· κατεῖται εἰπόντος, οὐδὲ ἐλάφου γένεται, ταῦτα δεῖδηται εἰς ἀλέου. ἀλλος ἐλεγκτικός, τὸ τὰ ἀνομολογούμενα ποιεῖν, εἴπιον οὐδολογύμενος εἰς πατερόν τονταν καὶ κύριον, καὶ προέξεων, καὶ λόγων· χωρεῖς μὴ, ὅπιον ἀμφισβητοῦσις οὐδὲ, καὶ φιστικόν μετεῖν υἱός, συνάρμοστος δὲ τοῖς πειάκοντα· χωρεῖς δὲ δηποτέραντα, καὶ φιστικόν μετεῖναί με φιλόδημον, εἰτε ἔχει δὲ διποτερότητα δεδικασμένον οὐδεμίδην δίκιαν. χωρεῖς δὲ δηποτέραντα, καὶ τὰ ἀμφισβητοῦσις· καὶ διποτέραντα μὴ εἰς διεκάνεται πάποτε εὐδήν. οὐδὲ δὲ καὶ πολλοῖς λέλυμαῖς μέρην. ἀλλος

manendo. Alius, cuius rei caussa fieri potuit, quamvis non factum sit, cuius caussa affirmare esse, vel factum esse. vt si daret aliquis alieui, ut auferens molestus esset. Vnde & illud dictum est,

Multis Fortuna non ex benivolentia conferrens

Magnas dat prospexitates, ut
Calamitates accipiant insigniores.

Et illud ex Meleagro,

Non ut occidant feram, sed ut testes

Virtutis fiant Meleagro in Gracia.

Et illud ex Aiace Theodectis, quod Diomedes praecelerat Ulyssem, non honoris causa, sed ut inferior esset, qui comitaretur. Fieri enim potest, ut huius rei caussa fecerit. Alius communis & controversantibus & consilientibus, considerare suadentia, & dissuadentia, & quorum caussatum agant, tum fugiant: haec enim sunt, quae si ad sint, oportet agere, ut si fieri potest, & facile est & utile aut ipsi, aut amicis, aut perniciōsum inimicis & noxiū, aut minor noxa, quam res. Et verò suadet ex his, & dissuadent ex contrariis. Ex iisdem autem his & accusant & defendant. Ex dissuidentibus quidem defendant: at ex suadentibus accusant. Est autem locus iste tota ars tum Pamphili, tum Callippi. Alius ex iis, quae videtur quidem fieri, sed incredibilia sunt, quod non visa essent, si non essent, aut prope essent, & quod amplius: aut enim quae sunt, aut verisimilia, existimant. Si igitur incredibile, & non verisimile, verum erit. Non enim, quia verisimile, & appositum ad fidem, videtur ita: ut Androcles dixit Pitheus, accusans le gem, cum obstreperent ipsi dicenti, Indigent leges lege corridente: quippe pisces sale. Atqui nec verisimile, nec appositum ad fidem est, qui in salo aluntur, eos egerere sale. Et oliu[m] oleo. Atqui incredibile est, ex quibus oleum fit, ea indigere oleo. Alius, qui valet ad refutandum, Repugnantia perspicere. Separatim quidem in cōtrouersante, si quid repugnatū sit ex omnibus tēporibus & actionibus & sermonibus: ut. Et ait quidē se amare vos, cōiurauit autē cū Triginta. Separatim vero in se ipso: Et ait esse me litigiosum, nec potest demonstrare me intēstaste vllū iudiciū. Separati verò in se ipso & controversante. Et hec quidem dedit mutuo vñquā nihil: ego vero etiā multos liberaui vestrum. Alius,